

מציאת האשה פרק ששי כתובות סמ.

עין משפט נר מצוה

ל א מיי פ"כ מהל'
אבות הלכה א סמג
לאון פא טו"ש א"ש
סמוק קוג סעף ה:
לח ב טו"ש א"ש ס'
קיד סעף ז:
למ ג מיי שם הלכה ט
טמנ שם טו"ש ט
ס' קוג סעף ח:
מ ד מיי שם הל' ו טור
ש"ע שם סעף ז:
מא ה מיי שם טור ש"ע
ס' סעף ג:
מב ו מיי שם הלכה ה
טור ש"ע שם סעף ז:

א) גיטין נה, ב) ג"כ סו, ג)
א) ר"ל (ד) [אחרי יע"ד].

מוסף רש"י

ונטלה עישור נכסים. שום משפט הנזכר בשעת נגרות או משואן ליעול עשור נכסים עשור נכסות פרנסת מזונת, לנז מן שניזנו מוונות עד אותה שעה (ג'טו"ו נא.). ולא הספיקה שניה לגבות, פירסה, שלל נכס, עד שמת הבן. ונפלה כל הירושה לפני שתיים (ס"ח). שניה ויתרה. אצרה עשור נכסים שלה ולא אמרין מניב עשור נכסים ברשע ושאלי יתקנו כזה, דעמלא דקמיי עשור נכסים כדי שמהא לזנת פירנסת משואן והא לזנת טפי אמר ר'. שניה חובני. וזו מנפ קדמה זו אצרה זו, גדולה מזו אמר. אחר. שפילו מנכ האל את הנכס, מוציאין. מיד הלוקחות עשור לפרנסה וע"פ שאין מוציאין למזונות ממשעבד, ואת אמרת שניה ויתרה. מפני שלא הספיקה. ואלה שעשערו זה אחרים שהא גדולה מזו ולא אמרו שתפקיד ועשוי סקן לפניו תפקיד (ס"ח).

תוספות ר"ד

נדוניית מנכסיו והלך א"פ שלא צוה האב על נכסיו מחייבין היתומים להת לן פרנסתן אבל היבט שצוה האב שלא יתפרנסו מנכסיו הכל לפי צוואתו ואין לנו לחייב את היתומים. הלא היה רב לר' בני חזיו האחים ששעברו מהו פ"י שלה לו אגרת שלומים וביני חזיו כתב לו האחים שפרנסת ומכרו נכסי אביהן מהו פ"י יוכלין הבנות לטרוף פרנסתן מאותן הלוקחות או לא היה יתיב ר"ח קמיה דר' ואמר מכרו קמבעי ליה או מוכרו עד זמן קצוב ולא נכנס לגמרי א"ל מאי נכסא לך מיניה בין מכרו בין משכנו מוציאין לפרנסה ואין מוציאין למזונות פ"י האחים שמכרו נכסים אחר מות אביהן מוציאין מן הלוקחות לפרנסת הבנות משמשה שמת אביהן חוב מוטל עליהן לפרוע פרנסתן ולא כל כמיניהו ולא מכרו נכסי אביהן שנשתעברו לזן משעת מיתת אביהן ואין מוציאין למזונות כדתאין אין מוציאין למזון האשה והבנות מנכסים משועבדים מפני ת"ע שאין לה קצבת א"ל פרנסת הבת י"ל קצבה ע"פ דמאי חוב כלל דעלמא וטרין ממשעבדי. איתמר מי שמת והיבט ב' בנות וכן קדמה ראשונה שניה ע"י וכל הספיקה עולה לגבות עד שמת הבן א"י שניה ויתרה פ"י אברה חלק פרנסתה כיון שפילו לה הנכסים בירושה ולי' תולת פרנסתה ראשונה והדר תפלוז אלא כיון שלא הספיקה לגבות פרנסתה עד ג' בנות נכסיו פרנסתה עד ג' בנות שני למזונות ואת אמרת שני

תלה ליה רב לרבי בני חטי. שלח לו אגרת שלומים ותלה שאלה זו בין השיטים: הוה יפזר ר' חייא קמיה. דרבי כשצאת שאלה זו לפניו: א"ל רבי חייא מאי מיבעי דקא מיבעי ליה מכרו או משכנו: דמשמע הכי ומשמע הכי. והוא כשישיב משכנו יפרש אם שניהם שריע לו או לא (א"ל) יש חילוק ביניהן ומנה אומר על שניהם: אחד זה ואחד זה אין מוציאין. אחד לפרנסה ואחד למזונות: עד שמת הבן. ונפלה הירושה לפני הנזכרות: ויפריה. עשור נכסים ולא אמרין מיטול עשור נכסים תחלה כמו שנטלה זו ואח"כ יתקנו אלא זו שקדמה ונשאת נכסה וזת על הצת אין לה עשור נכסים שהרי שתיים שוות זירושה: גדולה מזו. שאפילו שיעברו אחין את הנכסים יפה כח פירסה לנרוף לקוחות וזו שהנכסים בעין אמרת ויתרה: נימא ליה מאן אמר. אלא לאו שמיע ליה ולא קבלה ומשום הכי לא הדר מהו מהא דשמי צבות וכו': (ועולם לא הוה שמיע ליה מעיקרא וכי שמעה קיבלה וכי אצרה ר' חנינא כזר הוה שמיע ליה וקיבלה ומש"ה לא א"ל מאן אמרה: ושאינו הכס. הא ללא הדר ציה ממאי דאמר שניה ויתרה: משום רווח ציפא. שהרי שכתרה הרבה שנטלת חזי הירושה: יורשם הו"א. עשור נכסים שתקנו לה צמורת ירושה תקינו לה: אין. צלמנת לא מנא לסלוקה צוזי ולא צחדא ארעא שאס רועה נוטלת חלקה מכל קרקע וקרקע ואין יכולין להקנות לה חלקה צמקוס אחד: צעלת חוב הו"א. ומני לסלוקה צוזי או צחדא ארעא: נימצא צינונים ואלא צצושה כו'. אי צעלת חוב דלנא חובא אינה גובה אלא מן היזבורית ואינה נפרעת אלא צצושה שלא נטלה מנכסים הללו כלום דקיי"ל (גיטין מה): אין נפרעין מנכסי יתומים אלא מן הצבורית ואין נפרעים מהן אלא צצושה ואי צעלת חוב שלהן אין כאן צא ליפרע מנכסי יתומין: רב אשי מת ונת רב סמא צנו צחי"ו) וכשצאת צתו ליפרע נטלה מחלקו של מר צר רב אשי שהיה קיים צינונית שלא צצושה אלא צעלת חוב דלחי הו"א: ומצריה דרב סמא ויצורים. לפי צעלת חוב של אציו היתה אשה אחיה: כי אשה היא איתתא. אשה אחת צלת לפני ר' נחמיה שהיה לה ליעול עשור נכסים צמקומו של מר צר רב הונא וצקשה ממנו לשלות לו דצר מאתו שישתדל צדינה: אצטרובלא. מושג אמת הרחם כמות שהן ומקרקעי חשיצ להו: מעמלא דציסי. שכירות הצמים ממקרקעי קא אמי: הוה יפזר רב שש קמיה. כשצא חלת לפניו ואיקפד רב הונא על דקרייה הונא צברין: א"ל רב הונא לרב ששת: זיל צימא ליה. צלשון גנאי כאלר אומר לך: וכשמהא. מהיה אם לא תאמר צלשון זה: ענן ענן. מהיכן אתה אומר לגבותה ממקרקעי או אפילו ממשעבדי ועוד שאלה אחרת השיצני: מאן יפזר צי מרויחא צרישא. מי מיסצ צצית צלל צרשא הקרואים כשהיו מסוכזים היה ניכר מציבתן מי הוא הראש שהגדול מיסצ צצמה אחת לראש השולחן ושני לו צצמה אחרת לנמטה הימנו: א"ל מר רבה. אתה רב הונא רבך. ולפיכך אמר לו כך שלא יכעוס עליו על ששעה שליח צצצר ומראהו פנים שעל כרוח נעשה שליח לך:

תלה ליה רב לרבי בני חטי האחין ששיעברו מהו הוה יתיב ר' חייא קמיה אמר ליה מכרו או משכנו אמר ליה מאי נפקא מינה בין מכרו בין שמשכנו מוציאין לפרנסה יואין מוציאין למזונות ורב אי מכרו קמבעיא ליה נכתוב ליה מכרו אי משכנו קא מבעיא ליה נכתוב ליה מכרו רב תרוייהו קמבעיא ליה וסבר אי כתיבנא ליה מכרו הא ניהא אי שלח לי דמוציאין כל שכן משכנו אי שלח לי אין מוציאין אכתי משכנו קמבעיא לי אי כתיבנא ליה משכנו אי שלח לי דאין מוציאין כל שכן מכרו אי שלח לי מוציאין אכתי מכרו קא מבעיא לי אכתוב ליה שיעברו דמשמע הכי ומשמע הכי ורבי יוחנן אמר אחד זה ואחד זה אין מוציאין איבעיא להו לרבי יוחנן לא שמיע ליה הא דרבי ואי שמיע ליה הוה מקבל ליה או דלמא שמיע ליה ולא מקבל ליה ת"ש דאתמר (ב) מי שמת והניח שתי בנות וכן וקדמה הראשונה ונטלה עישור נכסים ולא הספיקה שניה לגבות עד שמת הבן אמר ר' יוחנן שניה ויתרה אמר ר' חנינא גדולה מזו אמרו מוציאין לפרנסה ואין מוציאין למזונות ואת אמרת שניה ויתרה ואם איתא נימא ליה מאן אמרה ודלמא לעולם לא שמיע ליה וכי שמיע ליה קביל ושאינו התם דאיכא רווח ביחא אמר ליה רב יימר לרב אשי אלא מעתה אשכחה מציאה בעלמא דאיכא רווח ביחא הכי נמי דלא יתיבין לה עישור נכסים אמר ליה רב אשי לאמימר אילו בעי לסלוקה בזווי הכי נמי דלא מצי לסלוקה אמר ליה אין אי בעי לסלוקה בארעא הכי נמי דלא מצי מסלק לה אמר ליה אין רב אשי אמר בת בעלת חוב הו"א ואף אמיימר הדר ביה דאמר רב מניומי בריה דרב ניהומי הוה קאימא קמיה דאמימר ואתאי האי איתתא לקמיה דהות קא בעיא עישור נכסים וחזיתה לדעתיה דאי בעי לסלוקה בזווי הוה מסלק לה דשמעי מאחי דהוה קאמרי לה אילו הוה לן זוזי סליקנא בזווי ואישתיק ולא אמר להו ולא מידי והשתא דאמרת בעלת חוב הו"א דאחי למאי נפקא מינה למיזבא לבינונית שלא בשבועה וזיבורית בשבועה מאי תא שמע דרבינא אגביה לברתיה דרב סמא בריה דרב אשי הבינונית ושלא בשבועה מכריה דרב סמא בריה דרב אשי זבורית בשבועה (ג) שלח ליה רב נחמיה בריה דרב יוסף לרבה בר רב הונא וזמא מנהרדעא כי אתיא הא איתתא לקמך אגבה עישור נכסים אפילו מאיצטרובלא אמר רב אשי כי הוינן בי רב כהנא יהוה מגבינן אפילו מעמלא דביתי שלח ליה רב ענן לרב הונא הונא חברין שלם כי אתיא הא איתתא לקמך אגבה עישור נכסי הוה יתיב רב ששת קמיה אמר ליה זיל אימא ליה ובשמתא יהא מאן דלא אמר ליה ענן ענן ממקרקעי או ממטלטלי ומאן יתיב בי מרויחא ברישא אול רב ששת לקמיה דרב ענן אמר ליה מר רבה ורב הונא רביה דרבה ושמותי שמית מאן דלא אמר ליה ואי לאו דשמית ברישא קאימנא ענן ענן ממקרקעי או ממטלטלי ומאן יתיב בי מרויחא ברישא אול רב ענן לקמיה דמר עוקבא א"ל חזי מר ליה הכי שלח ליה רב הונא ענן ענן ועוד מרויחא שלחה לי (א) [לא ידענא] מאי ניהא א"ל אימא לי איזי

תוספות ר"ד (המשך)

והשתא דאינתנהו קמה אמרת ויתרה וקס"ד דטעמא דר"י הוה דכיון שוכנו הנכסים בירושה דמי הירוש כדן הלוקח רב וכו' וכו' שאינה גובה מן הלוקחות הוא גובה מן הירושין ואם מת הבנים אין הבנות גובות מירושין וכשיו אחרן בצעמן יורשות את אחיהן אין זו גובה על זו ומשהי א"ל גדולה מזו אמרו שאף מן הלוקחות הוא גובה וכ"ש מן הירושין ואהדר ירוה בתי"י ש"ה דאיכא ליה בתי"י פ"י שהניג ביה ריח מן הנכסים האלה לירש חציצ טעמא דפרנסתה הוה כדאמר שאנו אומרים דעתי של אב ואינו שחתבהו בתו והשתא דאית לה חילוקא בכסיו אין רצונו שטול פרנסתה שהיה יש לה ואינה מכתובה אבל לעולם גובה מן הלוקחות בין מירוש האחים אם מתו: א"ל רב יימר לר"א אלא בעלמא דאיכא ירוח ביחא ה"ל דלא יתיבין לה ע"פ א"ל ירוח ביחא מהני נכסי קאימנא. ופסקי רבואתא ה"ל כ"ר"י משום דר"א מרחן למילתי ובירושלמי פסק הלכה כ"ר"ח: אמר אמיימר בת יורשת הוה פ"י ע"פ שהתקנו לה חכמים בחרות יורשה תקנו לה א"ל ר"א אילו בעי לסלוקי בזווי ה"ל דלא מצי לסלוקה [א"ל] אין א"ל ענן בחזא ארעא ארעא דלא מצי מסלקן א"ל אין ור"א אמר בת ב"ח הו"א ואף אמיימר הדר ביה למימר כ"ר אשי דבעלת חוב היא ומצי לסלוקי בין בזווי בין בחזא ארעא וכך ה"ל. ובענן והשתא דאמר בע"ח הו"א דאבא או דאחי פ"י האין היטלו חכמים חוב זה על היתומים כאילו לפרוע חוב אביהם או לפרוע חובם למינ"י לבינונית ושלא בשבועה וזיבורית ובשבועה פ"י א"כ בע"ח דאבא לא גביא אלא מויבורית ובשבועה דלא אפשש צריי כדן הבא ליפרע מנכסי יתומים ואי בע"ח דאחי היא גביא מנייהו בינונית ושלא בשבועה כדן בע"ח דיהוה ת"ש דרבינא אגביה לברתיה דר"א (ב) מר ב"ר"א זיבורית ובשבועה ש"מ בע"ח דאחי היא פ"י